

WOENSDAG 4 AUGUSTUS.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Eenige bijzonderheden omtrent de samenstelling van het Huis der Gemeenten en het kiesstelsel in Engeland.

Het Huis der Gemeenten bestaat uit 658 leden, waarvan benoemd worden:

143	door de 40 graafschappen	van Engeland;
15	» » 12 »	» Wales;
342	» » gemeenten (<i>borough's</i>)	» Engeland en Wales;
30	» » 23 graafschappen	» Schotland;
23	» » gemeenten	» Schotland;
64	» » 32 graafschappen	» Ierland;
41	» » gemeenten	» Ierland.

Onder de algemeene benaming van *gemeente* (*borough*) verstaat men elke stad, vlek of dorp, hetwelk een of meer leden naar het Parlement zendt.

Kiezers in de graafschappen zijn: de eigenaars of vruchtgebruikers van een *freehold*, dat is van een eigendom of landrente, een jaarlijksch inkomen van 40 Engelsche schellingen (f 24) opleverende; men noemt ze *freeholders* van 40 schellingen.

Deze klasse is eene dergene welke vóór de hervorming van 1832 bestonden en behouden geworden zijn. Zij werd ingesteld bij eene wet van HENDRIK VI, wier bedoeling, volgens BLACKSTONE, was »iedereen uit te sluiten, die, ten gevolge zijner geringe fortuin, niet geacht kon worden een onafhankelijken wil te hebben.» Dit beteekent, dat men onder HENDRIK VI onafhankelijk zijn kon met een inkomen van f 24. Uit overdreven achtung voor verkregen regten, hield het hervormend parlement deze klasse van kiezers in stand. De geringe wijzigingen welke het in de oefening van hun regt aanbragt, heeft de klasse niet veel verbeterd. Zoo zegt de wet van hervorming (art. 18) dat de *freeholders* van 40 schellingen slechts *wanneer zij zelve het freehold trekken* het stemregt zullen hebben. Deze voorwaarde maakte de daarstelling van denkbeeldige *freeholders* moeilijker, maar belette ze niet geheel. Gelijk men te regt aanmerkte kan een *landlord* een *freehold* van 200 pond sterling inkomen in 100 *freeholds* van 40 schellingen verdeelen en dezelve aan pachters geven, die er persoonlijk de rente van trekken. En alhoewel *contre-lettres* niet erkend worden door de wet, hebben hier het gebruik en de zeden kracht van wet gekregen; overigens doet de *landlord* deze fictive schenkingen slechts aan lieden die geheel afhankelijk van hem zijn.

Het persoonlijk genot der rente wordt niet gevorderd wanneer het *freehold* overgebracht wordt door huwelijk, testament of collatie van een *beneficium* of ambt; of wanneer het een zuiver inkomen van 10 pond sterling (f 120) oplevert. Deze laatste klasse is ook niet onderhevig aan de verplichting, die den anderen *freeholders* opgelegd is, om te doen blijken van zes maanden bezit voor den 31sten juli, om zich te doen inschrijven.

De klerken der kerspelen, de schoolmeesters, de leeraren der dissenters, en eenige ambtenaren heb-

ben het stemregt, indien zij jaarlijks 40 schellingen emolumenten trekken, op land gevestigd (*charged upon land*).

Kiezers in de graafschappen zijn wijders: de *copyholders* van 10 pond sterling. Oorspronkelijk bestond er onderscheid tusschen het *freehold* en het *copyhold*. De *copyholds* waren goederen, aan onderhoorigen door hunne heeren geschonken, en die weder teruggenomen konden worden. Deze wijze van bezit (*tenure*) had een veel sterker karakter van afhankelijkheid dan het *freehold*, maar het gebruik en de verjaring hebben ze eindelijk zoo gelijk gesteld, dat het eenig opzigt, waarin zij heden verschillen, de regten betreft die er aan verknocht zijn: De *copyholder* moet f 120 inkomen bezitten, de *freeholder* slechts f 12.

Kiezers in de graafschappen zijn verder: de *leaseholders*, pachters of huurders bij contract, van een eigendom van 10 pond sterling inkomen, indien de pacht of huur voor 60 jaren of langer aangegaan is. Indien het inkomen 50 pond sterling bedraagt, behoeft de pacht slechts 20 jaren te loopen, en is de pachter of huurder niet verplicht het eigendom te bewonen. Indien eindelijk de *leaseholder* van 50 pond het eigendom bewoont, is er geen contract noodig. Deze laatste klasse bestaat uit hen, welke men noemt *tenants at will*, of bezittende naar goeddunken des eigenaars. Zij werd bij de hervormingswet ingevoerd door de partij der land-aristocratie, in de clausule die den naam heeft behouden van den pair welke ze voorstelde (*CHANDOS-clause*). Voor al de *leaseholders* is een jaar bezit, vóór den 31sten juli, een vereischte, behalve de reeds genoemde gevallen van verkrijging bij huwelijk, testament, enz.

Ziedaar de verschillende klassen der kiezers van de graafschappen. Men bemerkt ligtelijk hoe zeer de landelijke bevolking, waaruit die klassen hoofdzakelijk bestaan, afhankelijk zijn van de groote landeigenaars. De *tenants at will* kunnen 's anderen daags, nadat zij tegen hun *landlord* hebben gestemd, uit hunne woning worden gezet. Bij de discussie der wet, aangaande de Iersche kiezers zeide lord STANLEY: »De eigenaars zeggen aan hunne pachters: stemt gelijk ik wil, of... (*or else...*) en hier maakte hij een gebaarde hetwelk door een ieder werd begrepen, en niets anders beteekende dan het bekende woord van ROXANE: *Vertrek!* Deze dwang wordt door niemand, die ze uitoefenen kan, geloochend, en alle partijen maken er gebruik van.

In een volgend artikel zullen wij van de kiezers voor de gemeenten spreken.

Buitenlandseke berigten.

SERVIE.

Agrium, 21 juli. (Correspondentie-berigt uit Semlin). Toen de bewerkers van den laatsten opstand in Servië vastgezet werden en de broeder van de vorstin *Ljubica*, *Gajo Vukomanovic*, opgesloten, door haar uit de gevangenis verlost, en daarna weder opgesloten werd, was ik ooggetuige in Belgrado. Mijn vijfdaagsch verblijf aldaar heeft mij overtuigd, dat deze vorstin wogens hare onophondelijke intrig's en rustverstorengen nu

zekor het lot van haren man niet ontgaan zal. De tegenwoordige ministers en verscheiden senatoren bevallen haar niet meer. Het doel van den opstand was, deze allen te vermoorden en den ouden vorst *Milosch* weder naar Sorvië te beroepen. De verhooren der misdadigers duren nog voort. Sedert dezen nieuwen opstand, die ook terstond gedempt werd, houdt de senaat, in vereeniging met de ministers, bijna dagelijks vergadering.

PRUISSEN.

Berlijn, 28 juli. Er zijn hier berigten uit Londen van den geheimraad *Bunsen*, betrekkelijk de bemoeijing van ons hof ten gunste der christenen in het Oosten, ontvangen, die zeer gunstig luiden; ook het Weener hof is ijverig bezig een christelijk verbond te vestigen tot verzachting van het lot onzer broeders in Azië, en het Londensche hof toont zich bereid zijn invloed voor 't waarlijk weldadig doel aan te wenden, zoo als ook Frankrijk gaarne daartoe de hand wil leenen; intusschen doen zich in de zaak zelve de gewichtigste zwaarigheden en hindernissen voor, naardien er direct weinig of niets geschieden kan, de welgezinde hooge belanghebbenden slechts door de Ottomannische regering werken kunnen, en de hooge Porte — voorondersteld ook dat hij den besten wil had en zich naar de omstandigheden schikte — bij de wanorde in het bestuur en deszelfs beklagenswaardige magteloosheid om de zelfzuchtige gouverneurs der provinciën in toom te houden, niet in staat is veel door te zetten. Men zal den divan voorstellen doen, de sultan zal *hatti-scherifs* uitvaardigen en ieder pacha en bey in het bijzonder van deze voorschriften die naar komen, welke in zijn belang zijn. Wie waakt voor de uitvoering op het gebied der willekeur? Deze twijfel is ook in het berigt van den gevolmagtigde, den heer geheimraad *Bunsen*, reeds opgeworpen. En wanneer reeds te Toulouse, in het beschaafde Frankrijk, een fiscale maatregel eene opschudding kan veroorzaken; wat zal dan in het onbeschaafde Turkye geschieden? Wel heeft de sultan hieromtrent bepalingen gemaakt, maar de Europese mogendheden moesten commissarissen naar Azië zenden, om toe te zien of dezelve wel opgevolgd werden; en in zulk een' hedendaagschen kruistogt zou men bezwaarlijk genoeg nemen.

ENGELAND.

Londen, 31 juli. Sir *R. Peel* heeft woensdag een prachtigen maaltijd aan ongeveer driehonderd zijner vrienden onder de kiezers van Tamsworth gegeven. Bij den feestdrank, door hem op het welzijn van den gemaal der koningin ingesteld, heeft hij dien prins grooten lof toegezwaaid. Vervolgens is door den beroemden staatsman eene redevoering uitgesproken, in welke hij zeide met de ontwikkeling zijner plannen, bijaldien hij tot het bestuur der zaken geroepen mogt worden, te zullen wachten tot die tijd gekomen zou zijn, te wyl hij zich nu inzonderheid bij het betoog bepaalde, dat de tegenwoordige raadslieden der kroon niet aan het bestuur blijven konden, dewyl zij het vertrouwen niet bezaten, en het zich ook onwaardig hadden gemaakt. Het gerucht, door sommige nieuwspapieren verspreid, als ware hij voornemens eene reis naar het vasteland te maken, was geheel bezijden de waarheid; hij zou zich, den 19den augustus, op zijne plaats in het parlement bevinden, om getuige te zijn van den uitslag van het beroep dat op de natie gedaan was.

— Als een tegenhanger tot de rede van den aafstaanden eersten minister, kan men de verklaring stellen, thans door den heer *D. O'Connell* aan de Ieren gericht, en waarin hij hen, met nog meer dan gewone vianigheid, oproept om den »vrijen nek niet te krommen voor de geweldenarij der Tories, onder *Peel* en

Stanley." Hij beschouwt Ierland als meer verdrukt door Engeland dan ooit enig ander land is verdrukt geworden. Hij acht dit strijdig met alle verdragen; gispt zelfs de tegenwoordige ministeriëlen over hunne laauwheid om Ierland regt te doen wedervaren. Hij beweert, dat Ierland in billijkheid 170, in stede van 105 plaatsen in het parlement toebehooren, maar hij ziet geene kans om zulks aan zijn vaderland te verschaffen, daar alle Engelsche partijen het daarin zouden tegenwerken. Hij roept de Ieren dan ook op, om zich te vereenigen in een daartoe bestemd genootschap, ten einde zich van Engeland af te scheuren, en hij meent, dat, welke zwaarigheden zich daartegen mogten opdoen, als 9 millioen menschen ernstig en onwrikbaar daarop blijven staan, zij eindelijk hun verlangen zullen verwezenlijkt zien.

— Men verwacht de bijeenkomst van het parlement tegen den 19^{den} augustus.

— Het hoog-geregtshof van New-York heeft den beschuldigde *M. Leod* naar den gewonen regter verwezen, en dus zijne voortdurende hechtenis bevolen. Men verwachtte hiertegen wel beroep, maar zonder vrucht.

— Het weder heeft, in de laatste dagen, een enigzins gunstiger aanzien gekregen, zoodat de vrees voor het geheel mistukken van den oogst begint te verdwijnen, ofschoon men op een niet dan zeer middelmatigen oogst rekent.

— De Engelsche effecten gingen gisteren $\frac{1}{4}$ achteruit, ten gevolge van de niet voldoende berichten oopens de zaak van *M. Leod* (zie hier boven). De vrienden des vredes in Noord-Amerika waren aanvankelijk mede niet zonder beduchtheid omtrent den uitslag van deze zaak; doch zij hadden met genoegen gehoord, dat onze gezant, de heer *Fox*, den gang des rechtsgedings zou afwachten, en dan eerst zijne denkbeelden daarover zou mededeelen, als zulks noodig was.

FRANKRIJK.

Parijs, 31 juli. Gelijk te gemoet was gezien, heeft de baron *Maurice Duval* twee koninklijke bevelschriften doen afkondigen, waarbij de municipale raad en de nationale garde te Toulouse ontbonden worden. Daar en in al de overige departementen van het rijk zijn, volgens telegrafische deféches, de juli-feesten in de grootste kalmte afgegaan, maar de bovengenoemde besluiten verwekten te Toulouse groot misnoegen, en de nu ontslagen maire, de heer *Arzac*, schijnt grooten invloed op de bevolking te blijven uitoefenen.

Zeer strenge maatregelen waren in die stad genomen, om zelfs de geringste rustverstoring krachtadig te keer te gaan.

— Men verzekert hier, dat de overeenkomst tusschen de Fransche en Belgische regeringen, tot het aanleggen van den ijzeren spoorweg tusschen Parijs en Brussel, getroffen is, en dat de minister van openbare werken, de heer *Taste*, zich morgen naar laatstgenoemde stad begeeft om schikkingen omtrent de uitvoering van dat plan te maken.

— De prijs van het brood, ter markt van Parijs, zal, te rekenen van 1 augustus, gebragt worden op 32 centimes per kilogram. Dit is dus eene rijzing van 3 centimes per kilogram, dat is, van 10 pCt.

— Het voortdurende regenachtige weder baart steeds groote bezorgdheid voor den oogst. Ofschoon in sommige departementen reeds veel is binnengebragt, zijn er echter nog enorme hoeveelheden te veld staande, die gevaar loopen van door de régens geheel te bedorven.

— De Madridsche brieven van 24 juli luiden niet zeer gunstig; de staatkundige hartstogten zijn verre van bezadigd; men merkt integendeel van de zijde der geëxalteerden eene buitengewone verbittering tegen de gematigden op; van den anderen kant worden ook de particulieren met elken dag heviger, en zoo men geloof mag hechten aan een algemeen verspreid gerucht, hetwelk schijnt bevestigd te worden door eene officiële démarcho van *Espartero* bij een der korpsen in bezetting te Madrid, bestaat er onder de troepen en vooral onder de koninklijke garde eene geneigdheid tot misnoegen en misschien tot opstand. Het gouvernement heeft verkeerd gehandeld door het vieren van den naamdag der koningin-moeder af te schaffen. Niet alleen de bevolking van Madrid heeft op dien dag door hare bezadigde houding tegen die bevelen der regering geprotesteerd, maar zelfs de koninklijke garde heeft wilken deel nemen aan een banket, onder voorzitterschap van den generaal *Leon*. De bij die gelegenheid uitgebragte toasts zijn nog niet bekend. — In de zitting van de kamer der gedeputeerden van den 23sten zijn de twee eerste artikelen van het wetsontwerp, betreffende de leening van 60 millioen realen, aangenomen.

BELGIE.

Brussel, 1 aug. In het *Journal d'Anvers* leest men:

De bezonning wegens de voortdaring des regens, en het gémis van de lot rijping der veldgewassen vereischte warmte, strekt zich ongelukkigerwijze over een groot gedeelte des vastelands uit. De Duitse en Hollandsche dagbladen doen dezelfde klagen hooren. Een dagblad van Parijs drukt zich volgender wijze uit:

»Wij zijn het niet alleen, die van het ongunstige weder te lijden hebben. Er zijn een aantal lieden, aan wie de rampspoed van anderen tot troost in hun eigen ongeluk verstrekt: dezulken zullen waarschijnlijk met tevredenheid vernemen, dat allerwege dit jaar de zomer verbannen is. In het zuiden houdt men processien om de regens te stuiten. Het bal-champêtre is in geheel Europa geschorst. Bij de Engelsche verkiezingen zijn de *hustings* doornat geregend, en dit verklaart welligt de zegepraal der Tories. Geheel Italië is eene prooi der stormweders. In Baden is de *beau monde* genoodzaakt den geheelen dag, van den morgen tot den avond, in de speelbank-zalen door te brengen; het goud valt in groote stortvloedden op de grasperken neêrplassen, en in dien orkaan verliest de bank enorme sommen. Men spreekt van eenen Rus, die voor zijn hoofd honderd duizend gulden gewonnen heeft. Te Spa, welke plaats weder grooten opgang maakt, wordt het wel niet minder levendig gedreven. Onder de vreemdelingen van distinctie, die op dit oogenblik zich in deze bekoorlijke stad bevinden, merkt men ook den heer *Crockford* op, den stichter der vermaarde Club, die nog zijnen naam draagt, en aan welke men den bijnaam van *de Hei van Londen* gegeven heeft. De heer *Crockford* was, ettelijke weinige jaren geleden, een eenvoudige vischkooper. Hij kwam op den inval om zijne netten te midden der Engelsche aristocratie en der Engelsche groote financiers-wereld uit te spreiden, en in ruime zee naar het vermogen der lords en der bankiers te visschen. Hij stichtte zijne club, installeerde er de roulette, en thans heeft hij zijne zaken gekwetterd, met het kleine maar zoete winstje van een twintigtal millioen gulden.

— Laatstelijk heeft men gezien, dat een geleerde van het instituut van Parijs, door wetenschappelijke rederekavelingen, den profetischen invloed van den heiligen *Médardus* heeft bewezen, wiens feestdag te zamen treft met den tijd van het jaar, wanneer de zon op zijn hoogste punt staat, waaruit hij, op grond der meest onomstootelijke waarnemingen, heeft opgemaakt, dat indien in dat tijdperk, op den 8ten juni, de weêrgesteldheid regenachtig is, zij het ook blijven moet tot op het einde van juli, d. i. tot wanneer de zon begint te dalen.

Overigens bewijzen al deze hooggeleerde uitleggingen niets anders dan het onvermogen van den mensch; en de noodzakelijkheid om onze toevlugt te zoeken bij de algoedertieren Voorzienigheid, die, wij moeten het hopen, ons behoeden zal tegen de ramp des hongersnoods, of tegen al te groote duurte der eerste voedings-behoef ten des levens.

Opmerkelijk is het, dat, terwijl wij in Europa ons over het vochtige weder en de koude beklagen, generzijds den Atlantischen Oceaan, in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika eene buitengewone hitte wordt waargenomen. In New-Orleans zijn verscheidene menschen ten gevolge der verzengende zonshitte gestorven.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 2 aug. De rijzende beweging der kansbiljetten, die in de jongste dagen ter beurze heeft plaats gegrepen, heeft ons doen trachten de oorzaak daarvan op te sporen, en wij meenen daarin genoegzaam te zijn geslaagd, om dienaangaande onzen lezers het volgende op goede gronden te kunnen mededeelen:

Onze tegenwoordige minister van financiën *Bude*, namelijk, het kwaad in den hartader willende aantasten, den invretenden kanker willende vernietigen, eenen maatregel omtrent de uitgestelde schuld hebben bepaald, die thans bij den staatsraad in deliberatie is, ten doel hebbende, om deze schuld, in stede van jaarlijks, in ééns tot werkelijke $2\frac{1}{2}$ pCt. schuld te doen overgaan, onder disconto der rente voor de vervroegde betaling in verband tot den tegenwoordigen koers van 52 pCt. van dit effect, hetwelk in betaling wordt gegeven. Deze maatregel zou zoo wel de uitgelote als de niet-uitgelote kansbiljetten omvatten, en dus de f 870 millioen uitgestelde schuld onmiddellijk vernietigen, tegen creatie van f 70 millioen werkelijke schuld, en de daaruit voortspruitende rente-vermeerdering van $17\frac{1}{2}$ tonnen gouds zou in plaats treden van de sommen, die tot dusverre jaarlijks tot den overgang van schuld werden besteed,

zonder dat daaruit eenige wezenlijke vermindering van schuld of rente het gevolg was.

Zoo wij verder wel geïnformeerd zijn, zou hierbij de uitkomst der berekening van de innerlijke waarde der kansbiljetten dezelve op de tegenwoordige beurswaarde, namelijk tusschen f 25 en 26, brengen, en zou er dus in den maatregel geene aanleiding tot verdere of hogere stijging der kansbiljetten gelegen zijn.

Nog eenige andere maatregelen worden gezegd genomen te zijn, tot duurzame vestiging van het krediet van den staat.

Langs dien weg schijnt onze minister van financiën het middel gevonden te hebben, om op eene voor de houders billijke en voor het land voordeelige wijze, de uitgestelde schuld aldus uit de wereld te krijgen, en het groote werk, de herstelling van het staatskrediet, te vestigen.

Met hooge belangstelling zien wij de nadere bijzonderheden te gemoet, nopens eene voor het vaderland zoo zeer gewichtige zaak, op welke wij zeker zullen terugkomen.

(Handelsblad.)
's Gravenhage, 1 aug. Men verzekert thans vrij stellig dat Z. Exc. de generaal *List* tot gouverneur-generaal van Néerland's Indië en Z. Exc. de generaal *Nepveu*, in deszelfs plaats, tot directeur-generaal van oorlog zouden benoemd zijn.

— Men verzekert, dat men zich van gouvernementwege bezig houdt met het ontwerpen eener constitutie voor het groothertogdom Luxemburg, alsmede met het beramen der meest doeltreffende middelen om den handel en de nijverheid in Luxemburg op te beuren.

— De heer *von Scharff*, raad van legatie bij de bondsvergadering, is in de plaats van den graaf van *Grunne* benoemd tot zaakgelastigde te Frankfort.

— De heer *Marinus Johan Cop*, math. et philosop. natur. candid. aan de hoogeschool te Leiden, is benoemd tot hoogleeraar in de natuur- en wiskundige wetenschappen, belast met het onderwijs in de scheikunde en kruidkunde aan het athenaeum illustre te Deventer, in de plaats van den op den 11den juni-aldaar overleden hoogleeraar *Jo. Fr. Hoffman*.

Mengelwerk.

Physiologie van den neus.

(Ingezonden.)

Borroy zegt: »De stijl is de mensch." Eenmaal mogt dit waar geweest zijn, want thans, nu iedereen of bijna iedereen schrijven kan, is het eene dwaling.

De neus is de mensch. Deze aphorisme behoorde met gouden letters op de façades der academiën te staan; van de wieg af aan moest men ze den kinderen inprenten; bij een goed georganiseerd volk kan zij niet anders dan de grondslag der opvoeding wezen.

Als de neus in het midden des gelaats geplaatst werd, zoo geschiedde dit waarschijnlijk om goede redenen; ware dit reukorgaan niet tot het middelpunt van ons wezen, tot den spiegel van ons hart bestemd, zoo zou hem buiten twijfel eene andere plaats aangewezen zijn. De neus is het karakteristieke teeken der menschelijke figuren; men neme den neus weg, en iedereen ziet er uit als de geheele wereld.

Dit is zoo waar, dat op een gemaskeerd bal de vrouwen slechts den neus maskeren; alle oogen zijn zo tamelijk wel, de mond in het algemeen ziet kwaad over het voorhoofd valt niets te zeggen, — maar neem men het masker af zoo verdwijnt het bedrog, omdat men den neus gezien heeft.

Buiten den neus is er geen heil voor de schoonheid.

De diplomaten bestuderen den mensch bij den neus; zij laten hem spreken en beschouwen hem. Woorden zijn ijdele klank, die vergalmt en niets zegt; de neus is stom, maar waar; de logen is hem onmogelijk, zijne onbewegelijkheid is rijk van openbaringen.

De neus is, gelijk de natuur, een altoos open boek, waarin de filosofen leeren lezen; de onwetende sla er geen acht op, de wijze put er raad uit.

De stomneuzen duiden een koeven, rassen, avontuurlijken geest aan, iets ligtzinnigs, maar geestige lichtzinnigheid. *Molière's* Soubretten hadden stompe neuzen. Deze neuzen zijn niet kwaadaardig maar men moet ze niet tegenspreken, of zij doen als *RONCLARE*, die *BAJAZET* ter dood bragt.

De lange, puntige neuzen zijn nadenkende neuzen; zij gaan iedere gedachte tot op den grond na; het zijn melancholische neuzen, die van de dwalingen der wereld terug gekomen zijn. Deze neuzen zijn goede anders, goede echtgenooten, maar vervelend in gezelschap.

Verder zijn er adelaars-neuzen, trots, moedig, als de vogel, van wien zij hunnen naam ontleen. Dit is de antieke Grieksche neus.

Wijders vindt men kromme neuzen; deze duiden een heilig, ijverzuchtig, opvliegend karakter aan; zij zijn bij elke gelegenheid bereid om hunnen luim bot te vieren.

Doch de analysis van den neus zou ons te ver voeren; genoeg dat ik het beginsel zijner almacht heb gevestigd. De neus werd den mensch gegeven om zijn cornac te zijn.

Het is onjuist als men zegt, dat de mensch zijn noodlot niet ontgaan kan; zijne neus, behoorde men te zeggen.

De mensch overlegt, maar hij wordt door zijnen neus bestuurd.

Bruilofsfeest van een' keizerlijken prins.

(Naar pater HYACINTH (1).)

De keizer van China kiest zich zelve uit de dochters der Mandarijnen eene vrouw; wanneer echter een keizerlijke prins trouwen wil, moet hij aan zijnen doorluchtigen vader de keus van het meisje overlaten, even als ieder andere zoon, die nog eenen vader heeft. De taak van het zoeken van een meisje, of het ambt van middelbaar, neemt een oude magnaat op zich. Deze en de vader der bruid verschijnen in gala-kleeding op het bordes van het paleis Kian-King-Kung en knielen neder, met het gezigt naar het noorden gekeerd. In deze positie maakt de eerste aan den laatste den wil van Zijne Majesteit bekend, en de vader van het meisje geeft hierover zijne dankbaarheid te kennen door drie maal neder te knielen en negenmaal met het voorhoofd op den grond te slaan. Daarop kiest men eenen gelukkigten dag uit, op welken de prins in feestkleeding zijne aanstaande schoonouders een bezoek geeft. Hofbeambten, sawanten en officieren der garde maken zijn gevolg uit. De vader der bruid ontvangt den stoet aan den ingang zijner woning, en de prins buigt zich driemaal bij het inkomen in de receptie-zaal voor hem, hetgeen zijn schoonvader beantwoordt. Dezelfde wederkeerige begroeting heeft tusschen den prins en de moeder zijner bruid plaats. Verwijdert zich de doorluchtige schoonzoon weder, dan geleidt hem de vader zijner bruid tot voor de deur.

Nu volgt de verlossing, bij welke de bruid van den prins reeds den titel van »vorstelijke gemalin» verkrijgt. Deze verbintenis wordt door geschenken aan de bruid en hare ouders bekrachtigd. De eerste ontvangt: drie groote gouden haarspelden, van welke ieder met vijf parels bezet is — drie kleine haarspelden, ieder met eene parel versierd — een gouden slot met zeven parels — drie paar gouden armbanden — honderd gouden knoopjes voor haar kleed — tweehonderd zilveren knoopjes — honderd stukken satijn voor kleedjes en voering — driehonderd pond boomwol — drie hermelijnen tot een hoofddeksel voor den winter — honderd en vijftig voor de winterkleeding — zeven ottervellen voor de zomen van het gala-kleed — tweehonderd en vijftig vossevelen tot dekens en bedden.

De huwelijks-giften voor den vader der bruid bestaan uit: 10 onzen goud — 700 onzen zilver — een pracht-kleed uit vossevelen vervaardigd — eene zwart hermelijnen-muts — eene menigte gouden gordel-versiersels — een paar geborduurde kousen, en een' zadel. De moeder der bruid wordt met drie paar gouden oorbellen, waaraan parels, een opperkleed van vossevelen, acht ottervellen en een' zadel bedacht. Alle geschenken vervoert men in bontkleurige draagbaren en de hofmaarschalken zijn de overbrengers. Op denzelfden dag geeft het hof eene tooneelvoorstelling met een gastmaal van vijftig converts, hetwelk in het hof der bruid in de binnen- en buiten-zaal, aangerigt wordt. Op dit feest wordt men de bloedverwanten der bruid, de vorsten van ondergeschikten rang, de hof-grooten, de dienstvrije lijfwacht en de mandarijnen van de eerste klasse tot de vierde. Zij komen voor den middag bijeen, gaan in de zaal en nemen ieder aan zijn tafeltje plaats. De verwanten der bruid, de grooten en de lijfwacht van die afdeling der Mantschukken, tot welke de bruid behoort, verkrijgen de eereplaats aan de oostzijde, met het gezigt naar het westen gewend; tegenover hen zitten de vorsten en groote Mandarijnen der overige banieren. Eerst wordt er thee aangeboden; ieder gast drinkt een kopje en maakt eene buiging. Daarna worden er vruchten, ontbijt en wijn opgezet. Bij het wijndrinken begint de muziek, en zoodra er eene pauze is, verwijderen de gasten zich van hunne tafels, verwisselen hun feest-

gewaad, en nemen daarna weder plaats tusschen worden de vruchten en het ontbijt afgenomen; in plaats daarvan dient men spijzen voor en drinkt op nieuw. Op het einde van den maaltijd zwijgt de muziek. De gasten begeven zich uit de zaal naar de plaats en maken, met het gezigt naar het keizerlijke paleis gekeerd, drie kniebuigingen, waarbij zij negenmaal met het voorhoofd op den grond slaan. De bloedverwanten der vorstelijke bruid en de vrouwen van den eersten tot den vierden rang vereenigen zich in de binnenvertrekken en worden hier met dezelfde pligtplegingen, zoo als in de buitenzalen geschiedt, op wijn ont-haald.

Daags vóór het huwelijk brengt men de huwelijks-gift uit het huis der bruid in het keizerlijke paleis over. Op den trouwdag verschijnt de bruidegom voor zijne keizerlijke ouders en brengt hun zijne hulde op de wijze eens onderdaans; is zijne moeder een bij-wijf, zoo moet hij eerst voor de wettige gemalin en dan voor zijne moeder een' voetval doen, voor de laatste echter een derde minder diep buigen dan voor de eerste. De keizerlijke hof-beambten zegen voor de draagstoelen die een kap met roode kwasten hebben. En de eerste hof-beambte met 30 onder hem staande officieren en een overste van de garde met 4 officieren en 36 soldaten begeven zich naar het huis der vorstelijke bruid, om haar af te halen. Eene hofdame, die den post van ceremoniemeesteres vervult, kondigt aan, wanneer het gelukkige uur om de draagstoelen te bestijgen gekomen is, en de hofbedienden dragen de bruid en hare gezellinnen op hunne schouders voort. Vooraan gaan 16 man met lantarens en 20 fakkeldragers. De hofdames, die zich aan den stoet aansluiten, bestijgen bij den ingang van het huis hunne rijpaarden; de officieren volgen haar. Aan de poorten der vesting van het paleis, stijgen allen, die te paard zitten, af en gaan te voet in de vesting. De hofdames volgen dadelijk achter de draagstoelen der bruid. Als men aan den ingang van des prinsens paleis gekomen is, stijgt de bruid uit haren draagstoel en wordt door de hofdames binnengeleid. Eerst drinkt men den gebruikelijken »beker der huwelijks-vereeniging;» daarna worden er vijf gebraden schapen op tafel geplaatst. Twee bejaarde hofdames nemen de honneurs der tafel waar. Is deze plegtigheid voorbij, dan gaat alles uiteen. Op denzelfden dag slaat men om het paleis van den prins tenten op, die met stoffen van bonte zijde opgevuld zijn, en rigt in dezelfde een diner aan van 60 converts en 45 schapen, om de ouders der bruid te onthalen. Op den volgenden dag leggen de jonggehuwden, in statiegewaad, en van de hofdames vergezeld, eerst bij den keizer en dan bij de keizerin een bezoek af.

De bloem der ziel.

MADLEINE is een groot, bevallig, blond meisje van twintig jaren; zij slaat hare oogen bescheiden neder; de trekken van haar edel gelaat zijn bijzonder schoon; slechts hij, wien zij een blik toewerpt, kan beoordeelen hoe veel zachts, zuivers, engelachtigs er in die azuren oogen ligt. Zij is zeer eenvoudig gekleed; een tulen mutsje met roode linten en zonder strikken, een sitzen kleedje met viooltakjes, een donker-groene shal, halve laarsjes en geweven handschoenen maken de bescheiden kleeding uit dergene, die door meester NICAISE, den tuinman, voor een' der Parijsche vrederegters geroepen is. NICAISE: Heer regter, dit jonge bloed drijft zijn spel met mij doch ik ben bij die grap gekrenkt; zij is oorzaak dat mij bij de rekening 20 franken afgetrokken zijn; ik wil mijn geld hebben. — MADLEINE: Maar ik heb geen 20 franken. — NICAISE: Gij zult ze wel te vinden. — De regter: Wel, mijnheer NICAISE, verklaar hoe de juffrouw u schade toebrengt. — NICAISE: Zeer eenvoudig: alzo: Ik ben door eene rijke en voorname freule belast met het onderhouden van een klein bloembed. Sinds twee maanden zaai ik, begiet ik, beplant ik het terrein met veel moeite; bedenk dat er daar weinig zon is, hetgeen het moeilijk maakt iets te doen opkomen. Daarbij is mijn cliënte er zeer op gesteld bloemen te hebben; ik bezigspade en hark, ik neem de rupsen en slakken weg, en eindelijk zie ik, dank zij mijne zorgen, uit den grond... wat!... een allerliefst Hoelanger-hoelievertje opkomen, hetwelk in de schaduw aangroeit en zijne gele bladen ontwikkelt. — De regter: Nu, deze bloem? — NICAISE: Gij zult zien... ik had reeds sedert verscheiden dagen mamstel MADLEINE om het bloembed zien zwerfen; ik dacht dat is iemand die veel van botanie houdt. Een middag, omstreeks vier uur, ratte ik haar bij den arm, juist toen zij... nu, raadt eens wat zij juist gedaan heeft? — De regter: Nu wat dan? — NICAISE: Zij

had juist de bloem geplukt! De eerste bloem van het bed; zij had ze aan hare borst gestoken, en het was mij onmogelijk die terug te krijgen, ook had ik er niets mede kunnen doen. Ik wilde ze niet als dief laten vastzetten, want ik had medelijden met hare tranen; maar nu klaag ik haar aan en vorder de teruggave van 20 franken, vermits mijne cliënte, de voorname freule, die mij voor het aankweken des bloembeds betaalde, toornig werd, en mij zoo veel aftrok. — De regter aan MADLEINE: Gij hebt uit een tuin, die een vreemde toekomt, iets weggenomen? — MADLEINE: Het was geen tuin, en de regtvaardige die daar slaapt, is mij niet vreemd. De regter: Verklaar u, MADLEINE: De bloem die ik nam, groeide op een graf... op dat mijns vaders. (Levendige ontroering). — De regter: Indien gij de dochter des overledenen zijt, waarom vraegt gij uwe zuster dan niet om verlof tot het plukken der bloem? — MADLEINE: — Omdat de rijke erfgename niet naar de wet mijne zuster is; ik ben eene onwettige dochter; maar hij, wien ik beweene, is daarom niet minder mijn vader. — De regter: Waarom naamt gij dan de grafbloem! Waarom beroofdet gij het graf van hem wiens nagedachtenis gij vereert, van het sieraad waarmede kinderlijke liefde het tooide? — MADLEINE: Ik ben uit Normandië; en daar zegt men op het land, dat de eerste bloem die op het graf van eenen doode groeit, zijne ziel behelst. (De ontroering onder de toehoorders neemt toe). Ik weet niet of dit waar is, gelijk onze grootouders het zeggen, maar ik bemijn deze eerste bloem om dit geloof, en ik heb ze geplukt omdat het nog een voorwerp van deze wereld is die mij mijnen armen vader herinnert. (De algemeene ontroering heeft ook den tuinman NICAISE overgehaald). — NICAISE: Het is goed, wij willen het zoo laten; daar gij het om die reden deedt, neem ik mijne vordering terug. — MADLEINE: Wilt gij mij bij het graf laten bidden? — NICAISE: Met tranen in de oogen: Ja, maar gij zult niets meer plukken? — MADLEINE, een verdroogt Hoelanger-hoelievertje uit den boezem nemende: Neen, neen; ik heb alles wat ik wilde, ik heb de bloem der ziel.

De zielsverhuizing.

I.

Den 10den mei 1646 klonken vrolijk gejubel, luid gelach en daartusschen mandoline-toonen en schelle meisjes-stemmen uit de tuinen en de open vensters van een oud kasteel in de nabijheid van Napels. Van de torens fladderde in het spel der avondkoelte de Castilische vaan met haren Leeuw en Toren. Men vierde de bruiloft van STELLINA en LEOSTIO; zij, eene vijftien-jarige maagd, dochter van den Spaanschen graaf DE LAS VEGAS; hij, de zoon des graven RIMAROSA, een achttien-jarig jongeling, beide vol jeugdige kracht en schoonheid. Zij wandelden, arm in arm, terwijl de gasten zich aan luide vroegde overgaven, door het park, aan welks einde, op een heuvel, een kleine koepel gebouwd was, waaruit men een bekoorlijk uitzigt op de zee had. De koepel, op zuilen gebouwd, werd verdonkerd door een tierend plantsoen van mirten, tamarinde en pijnboomen; nit eene marmere waterleiding ruischte in een bekken, hetwelk met verwelkte lotos-bladen bedekt was, lispelend een matto waterstraal. Derwaarts gingen zij. LEOSTIO trok STELLINA op zijnen schoot, en drukte een' brandenden kus op hare lippen; maar zij sprong op met luide schreeuw en verborg zich achter den geliefde, terwijl zij met de hand naar het donker geboonte vees.

» Wat wilt gij hier? » riep LEOSTIO op bevelenden toon, terwijl hij de hand aan zijnen oogen sloeg.

Een monnik kwam op deze toepassing rustig tevoorschijn: » Het doet mij leed dat ik u gestoord heb; ik ben uit het Anunciata-klooster, en zamel voor hetzelfde in den omtrek van Napels; ik wilde mij juist met eene teug waters verfrischen en mij verwijderen, toen gij mij bemerkte. »

— » Zoo kom met ons, wij zullen uwe zakken vol-len; kom mede. »

— » God geve u eenen gelukkigen echt! »

— » Gij weet dus dat wij huwen? »

— » Ik heb het in de buurt vernomen. »

Het was donker toen zij aan het kasteel kwamen. Graaf RIMAROSA kwam hun te gemoet, om hen met de aangename tijding te verrassen dat SALVATOR ROSA hunne portretten afgewerkt had en dat zij in de slaapkamer der jonge echtgenooten hingen. Zijne oogen vielen tegen op den monnik, die zich gerust aan deszelfs vorseheden blik onderwierp; den graaf scheen eenige hermaering voor te zweven, welke echter tot geene duidelijkheid kwam. » Hoe heet gij, vrome vader? »

(1) Uit diens laatst uitgekomen werk: *Kitai, jego shiteli, nrawy, obytschai, proswujeschtschenie*. (China, deszelfs bewoners, zeden, gebruiken en beschaving). St. Petersburg, 1820.

— » SPIRIDIOS." — » En uw wereldsche naam? — » Dien heb ik vergeten." — » Uwe gelaatstrekken komen mij bekend voor; hebt gij nooit in de groote wereld geleefd? — » Nooit. — Maar indien gij het veroorlooft, zal ik, daar het zeer laat is, bij uwe knechten overnachten." — » Ja, ja," viel STELLINA levendig in. Het ware eene zonde, vooral op zenen dag als deze, eenen vromen broeder gastvrijheid te weigeren. Ga met ons in huis, oerwaarde.

Zij begaven zich naar binnen, STELLINA en LEOTIO blijmoedig; de graaf droefgeestig en als kampende met eene onaangename herinnering; de monnik gerust en behagelijk als vroeger.

In het kasteel gekomen, mengde hij zich onder de knechten, en bediende met hen — eene gelofte verpligte hem daartoe, naar hij zeide — de gasten. Hij trad, toen STELLINA en LEOTIO hem naderden, naar hen toe, en bood hun, op een zilveren bord, oranje-water met suiker. Zij dankten en dronken met lange teugen, om hunnen brandenden dorst te lesschen. Van de Karthuiserklok klonk dof het middernachtsuur; de vensters des kasteels werden, het een na het andere, slonker. In de kamer der nieuw gehuwden brandden nog twee lampen van antieken vorm.

» De schilder heeft mij gevleid, zeide STELLINA zacht, en, zonder het antwoord af te wachten, voer zij voort: » maar hij heeft zijnen naam niet onder de schilderij geplaatst, er staat niets dan: STELLINA en LEOTIO, den 10den mei 1646. — Waarom deed hij dat? — » Kunstenaars-grillen! Kom, lieve STELLINA, mijne vrouw!"

Met deze woorden omarmde hij zijne jonge vrouw vol teeder verlangen; plotseling sprong hij terug: » Maar STELLINA, wat deert u? gij beeft, zijt gij siek? — » Mij overvalt een wonderlijke, koude rilling." — » Zonderling, ook bij mij wisselen plotseling warmte en koude af; een gloeiende dorst kwelt mij. — Het zal morgen beter zijn — eene verkoudheid." — » Wat zijt gij bleek, mijn LEOTIO. Was daar niemand in de alkoof? — » De wind zal door een opengelaten venster de gordijnen bewegen." — » Maar uwe wangen vallen in; gij zijt niet wel. — » Neen! neen! niet gansch wel. — Maar het zal spoedig voorbij zijn. Mijne STELLINA, kom, kom! ach, wat heb ik? . . . Mijne voeten worden zoo zwaar, mijne stem ontvalt mij — en gij STELLINA." — » O, LEOTIO, mat! doodelijk mat! — » O God, wat deden wij U?" In dit oogenblik kletterden de ringen der bedgordijnen. LEOTIO poogde vergeefs zijn degen te trekken, hij zonk in de knien. — » STELLINA, mijne vrouw!" STELLINA strekte langzaam hare armen naar hem uit, zij vatte zijne lokken, hare lippen bewegten zich eenige malen, alsof zij spreken wilde, eindelijk stemden zij zacht het woord: gif! daarop stelden zij. Zij was dood. Over LEOTIO's wangen, die reeds de kleur van een wassenbeeld hadden gekregen, rolden tranen. Eensklaps hief hij zich in den laatsten doodsrijd op: » Gif, gif!" Onmogelijk! God kan ons niet laten sterven — en wanneer ook, zoo zou hij ons morgen weder laten verruizen." — Hij zonk nevens STELLINA's lijk op den grond neder en omklemdde haar, als wreedde hij dat men ze in den dood van hem mogt scheiden. De bruidsnacht was hun ten doodsnacht geworden. De wind ruischte door de pijnboomen; van verre hoorde men den doffen golfslag der zee tegen de kust. Toen trad een man uit de alkoof, het was de monnik SPIRIDIOS; hij nam uit STELLINA's haar eene gouden speld, prikte er een woord mede in een stuk perkament en legde dit op LEOTIO's borst; vervolgens hechte hij eene tonvliedder aan het balkon, gleed behoedzaam naar beneden en was spoedig in de schaduw des nachts verdwenen. LEOTIO en STELLINA lagen stil in diepen doodelap. Van beneden klonk eene serenade van levens- en liefde-genot. —

(Vervolg. hierna).

Advertentiën.

+++ De Notaris Mr. A. NIJHOFF zal, op den 14den dezer, des avonds ten 6 ure, in het Hof van Holland, te Arnhem, veilen en aanslaan den meestbiedenden verkoopen:

Eene WEIIDE, in het Velperbroek, achter het Dorp, den Robert-Kamp genaamd; Kadaster, Sectie G. N°. 98 en 99; groot 1 Buuder, 77 Rooden en 90 Ellen, Zuid den Heer KETS, Noord de Wetering. Te aanvaarden den 24den December aanstaande; bij den inzet met de hoozen gebragt tot f 626.

Openbare verkoop

Van een aanzienlijk HEEREN-HUIS te Doersborgh, met ruime SCHUUR, STALLING voor twee Paarden, en twee daaraangelegen TUINEN, beplant met fijne VRUCHTBOOMEN. — Voorts fraaije steenen KOEPPEL aan de publieke wandeling; uitzigt hebbende op de rivier den IJssel, te zamen groot 21 Rooden en 94 Ellen.

De veilingen zullen gehouden worden te Doersborgh in het Heeren-Logement, op Zaturdagen den 21sten Augustus en den 4den September 1841 des voormiddags ten 11 uur. Nairigt is te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. W. C. KETJEN, te Doersborgh.

+++ Men is voornemens, door den Notaris Mr. G. VAN ECK, aan te vangen op Maandag den 9den Augustus 1841, des voormiddags ten 10 ure, in de Kortestraat te Arnhem, aan het huis Wijk B, N°. 142, VENDUE te houden, van allerhande

MAHONIEHOUTEN en andere MEUBELLEN en HUISRAAD, KISTEN, KASTEN, STOELLEN, KABINET, KANAPÉ, KOPER, TIN, BLIK, AARDE- en GLASWERK, eenig PORCELEIN, waaronder een sijn Saksisch TAFEL- en dit Fransch DESSERT SERVICES, SPIEGELS, KLOK met Speelwerk, LEDIKANTEN met behang, MEUBEL- en andere GOEBIJNEN, VLOERKLEDEN en KARPETTEN, BEDDEN met toebehoor, — MANGEL en PERS, KAGCHELS en HAARDEN, enz., enz., enz. — eenige BLOEMEN en GEWASSEN in potten en bakken, waaronder eene groote bloemgevende dubbele GRANAATBOOM. — Voorts eene verzameling van BOEKEN in allerhande talen en wetenschappen en eenige PLATEN, waaronder die van COOKS Reizen.

Een en ander te zien Vrijdag en Zaturdag te voren van 10 tot 4 uur, zijnde de gedrukte Lijst der Boeken, welke den 12den daaraanvolgende zullen worden verkocht, gratis verkrijgbaar, aan het genoemde Huis.

+++ Op Donderdag den 9den September 1841, des voormiddags ten 10 ure, zal er ter Rolle der Arrondissements Regtbank te Zutphen, ter requisitie van den Hoog Welgeboren Heer CAROLUS GERHARDUS EVERHARDUS ALEXANDER BARON VAN LAMSWERDE, Ontvanger, wonende te Wageningen, hebbende tot zijnen Procureur gesteld Mr. LUDOLF ANNE JAN WILT BARON SLOET, wonende te Zutphen, als vervolgende de uitwinning der ONROERENDE GOEDEREN, ten laste van: 1°. ANTONIUS TH BRINK, Timmerman; 2°. GESINA WILLEMINA TH BRINK, buiten beroep, beiden wonende te Zutphen, en 3°. HENDRICUS TH BRINK, Korporaal bij de Garnizoens-troepen te Heusden, worden overgegaan tot den GEREGETELIJKEN VERKOOP van een HUIS en ERF, met eenen daarachter zich bevindenden TUIN, staande en gelegen aan de Larestraat te Zutphen, kadastraal Sectie F. N°. 1437 en 1438, te zamen groot 2 Rooden en, 22 Ellen.

Uit de hand te koop,

Eene nieuwe PHAËTON, voor een en twee Paarden, met lederen Patentkap, met koper gemonteerd en naar den laatsten smaak bewerkt; eene Dito voor één Paard, met glazen Raamjes er in; eene TILBURY; eene CALÈCHE, voor een Paard, zoo goed als nieuw; eene CARIKEL, met lederen Kap, mede zoo goed als nieuw, en eene nieuwe TILBURY voor een Hit, met eenen zeer mooijen, goed gedresseerden HIT daarbij, zijnde mak in alle tuigen, met een WAGENTJE daarbij; ook ieder afzonderlijk.

Te bevragen bij J. H. SPARMANERING, Mr. Rijtuigmaker buiten de Velper-Barière te Arnhem. — Brieven franco.

OPROEPING.

De persoon van ANNA LEDERACH, of wel hare wettige descendente, laatst gewoond hebbende te Zutphen, doch ten jare 1812 van daar vertrokken, worden bij deze opgeroepen, om zich, vóór den 15den October aanstaande, ter Griffie der Arrondissements-Regtbank te Middelburg, Provincie Zeeland, aan te melden.

Middelburg den 2den Augustus 1841. HUBERTUS RIKKER, Procureur.

RIJN EN IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

De AANDEELHOUDERS worden uitgenoodigd tot het bijwonen der gewone jaarlijksche ALGEMEENE VERGADERING, welke op Donderdag den 12den Augustus eerstkomende, des voormiddags ten 11 ure, zal worden gehouden op het Raadhuis te Deventer.

STOOMJAGT STAD GORINCHEM, VARENDE TUSSCHEN

Gorinchem en Middelburg, EN OP ALLE DAAR TUSSCHEN GELEGEN PLAATSEN. Dagen en uren van vertrek, gedurende de maand AUGUSTUS 1841:

VAN GORINCHEM.			
Vrijdag	»	6 's morgens ten	5½ ure.
Zondag	»	8	» 7
Dingsdag	»	10	» 8½
Vrijdag	»	13 's middags	» 12
Zondag	»	15 's morgens	» 3
Dingsdag	»	17	» 3½
Vrijdag	»	20	» 5½
Zondag	»	22	» 7½
Dingsdag	»	24	» 9
Vrijdag	»	27 's middags	» 12
Zondag	»	29 's morgens	» 3
Dingsdag	»	31	» 4
VAN MIDDELBURG.			
Woensdag	»	4 's middags ten	12 ure.
Zaturdag	»	7 's morgens	» 7
Maandag	»	9	» 8
Woensdag	»	11	» 5
Zaturdag	»	14	» 8½
Maandag	»	16	» 10½
Woensdag	»	18 's middags	» 12
Zaturdag	»	21 's morgens	» 7½
Maandag	»	23	» 3½
Woensdag	»	25	» 6
Zaturdag	»	28	» 8
Maandag	»	30	» 10

Marktprijzen.

Nijmegen, 2 Augustus 1841. Tarwe was heden flauw en niet begeerd dan tot eenigzints verlaagde prijzen, zoodat de doorgaande marktcoers 20 à 25 Cents per mud lager dan de vorige week is aan te nemen. Er is besteed voor Hooglandische f 11 à f 11.50; voor gewone Kleefsche en Inlandsche f 9.50 à f 10.50. — Voor Rogge werd bij het begin der markt f 6.75 à f 6.90 besteed; de aanvoer werd echter zoo groot, dat men al spoedig tot f 6.25 en f 6 begon los te laten; later echter klonmen de prijzen wederom tot f 6.40 à 50, en bleef er, hoe belangrijk de aanvoer ook ware, niets onverkocht over. — Er waren eenige partijjes Nieuwe Rogge ter markt, vrij goed van stuk en niet geschoten, doch zeer wak, zoodat dezelve op zich zelf bezwaarlijk gemalen zal kunnen worden; om het nieuwtje werd daarvoor f 5.50 à f 5 10 besteed. — Gerst niet ter veil. — Boekweit ging voor f 6 à f 6.40 goed af. — Haver zeer wettig, f 3 à f 3.50. — Koolzaad vrij veel ter veil, en volk was begeerte in de droogste soorten van f 14.50 à f 15.50. — Er is veel onverkocht gebleven.

Waterhoogte te Arnhem
Den 3 Aug. 2 El 3 Palm O Duim; gew. O Duim; gev. 5 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 2 AUGUSTUS.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	51½	51½
Dito Dito . . . » 5	100½	100½	100½
Uitgestelde Schuld . . . »	7	8½	7
Kansbiljetten f	25½	25½	25½
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	91		
Dito Dito . . . » 3½			
Handelmaatschappij . . . » 4½	155½	156	155½
Nieuwe Dito . . . » 4½			
Nieuwe Dito 1837. . . » 4½			
Oostindische Leening » 5	97½	97½	97½
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½	95½		
FRANKE. Inschrijv.-G.B. » 3			
SPANJE. Leening Ardoins » 5	19	19½	19½
Dito onbep. stuk. . . » 5			
Passive »	4½		
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3			
BUSL. H & C. 1798, 1816. » 5	109½		
Dito 1828, 1829 . . . » 5	104½		
Dito 1831, 1833 . . . » 5	97½		
Oblig. bij Hope . . . » 4	86½	86½	
Oblig. te Londen. . . » 5			
Dito te Hamburg. . . » 5			
Inschrijving in Assign. » 6	68½		
Certific. van dito. . . » 6			
POLEN. Aandeel. à f 300 » f			
Dito à f 500 » »	139½		
OOSTER. Aand. à fl. 100 » f			
Dito » f 250 »			
Metalliek » 5	104½		
Dito » 3			
Dito » 2½			
BRAZILIE. Dito dito » 5	72½		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.